

de nye indtægtsgrænser mv. den 30. oktober 1998.

Socialministeriet har ikke herudover iværksat informationsinitiativer.

Det påhviler kommunerne og de enkelte institutioner at sørge for, at forældre med børn i institution bliver bekendt med betalingsreglerne og mulighederne for tilskud. Således påhviler det lederen af et dagtilbud at give forældrene vejledning om mulighederne for bortfald eller nedsættelse af betaling. En meddelelse om reglerne herfor skal opslås i institutionen og efter anmodning udleveres til forældrene, jf. § 14 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 5 af 7. januar 1998 om forældrebetaling for ophold i dagtilbud til børn. Tilsvarende påhviler det klublederen eller lederen af andre socialpædagogiske tilbud at give forældrene og barnet eller den unge vejledning om mulighederne for hel eller delvis fritagelse for betaling, jf. § 10 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 1998 om betaling for deltagelse i klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidsbud til større børn og unge.

Kommunernes Landsforening oplyser, at foreningen ikke har iværksat særlige informationsinitiativer.

Kommunernes Landsforening har haft kontakt til en række kommuner. Disse kommuner har offentliggjort de nye regler på forskellig vis ved f.eks. annoncering i lokalaviser og opslag på biblioteker mv.

Ad spm. nr. S 593

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Birthe Rønn Hornbech stillede spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2362, lød således:

Til justitsministeren (27/11 98) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvordan vil ministeren sikre, at det forhold, at nogle forsvarsadvokater påtager sig for mange straffesager, ikke medfører urimelige forhalinge af sagerne?«

Supplerende svar (13/1 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i det foreløbige svar af 30. november 1998 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har bl.a. oplyst følgende:

»Det fremgår af retsplejelovens § 733, stk. 2, at retten ved kendelse bl.a. kan nægte at beskikke den advokat, som sigtede ønsker som forsvarer, hvis hans medvirken ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens behørig fremme, herunder særligt hensynet til midsigtedes tarv, ikke kan anses for forsvarlig.

Ifølge retsplejelovens § 736, stk. 2, kan en beskikkelse tilbagekaldes, hvis betingelserne efter § 733, stk. 2, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge.

En valgt forsvarer kan efter retsplejelovens § 730, stk. 3, afvises, hvis betingelserne efter § 733, stk. 2, for at nægte at beskikke ham foreligger.

Retten afgørelse efter de nævnte bestemmelser om at nægte eller tilbagekalde en beskikkelse eller om at afvise en valgt forsvarer kan påkæres til Den Særlige Klageret. Går rettens afgørelse derimod ud på, at den pågældende forsvarer kan medvirke under sagen, kan kendelsen herom kæres til højere ret (landsret eller Højesteret).

Det henhører således under domstolene at afgøre, om en bestemt forsvarers medvirken skal afvises under henvisning til, at forsvareren er så optaget, at sagen ikke kan gennemføres inden for rimelig tid.

Ved denne afgørelse må der imidlertid ske en afvejning af hensynet til sagens fremme i forhold til hensynet til tiltaltes ønske om en bestemt forsvarer, jf. herved retsplejelovens § 730, stk. 1, og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6, stk. 3c, hvorefter sigtede som udgangspunkt har ret til selv at vælge sin forsvarer.

Det er min opfattelse, at der kun forholdsvist sjældent foreligger situationer, hvor gennemførelsen af en straffesag trækker ud alene på grund af forsvarerens travlhed. I langt de fleste tilfælde kan spørgsmål om sagens berømmelse således løses i et samarbejde mellem retten, forsvareren eller forsvarerne og anklagemyndigheden, f.eks. i større sager ved afholdelse af et forberedende retsmøde, hvor domsforhandlingen planlægges.